

at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder i forbindelse med bestemte voldelige eller truende begivenheder, som indtræffer.

I det omfang der således foreligger et gensidigt opgør mellem grupper af personer, er det en betingelse for, at bestemmelsen kan finde anvendelse, at der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben, eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begået brandstiftelse efter straffelovens § 180. Det forhold, at der flere gange som led i opgøret skal være anvendt skydevåben mv. indebærer, at et enkelt angreb ikke vil medføre, at bestemmelsen finder anvendelse, men der skal være tale om to eller flere tilfælde. Betingelsen om »flere gange« vil være opfyldt, uanset om der flere gange er anvendt skydevåben eller f.eks. eksplosivstoffer eller begge dele tilsammen.

De våbentyper, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a, svarer til de våbentyper, der er omfattet af den foreslåede § 192 a, stk. 1, i straffeloven, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, jf. pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det er ikke en betingelse, at de nævnte skydevåben mv. anvendes af begge eller alle grupper, der deltager i opgøret. Det er tilstrækkeligt, hvis blot en af grupperne gør brug af skydevåben mv., idet der i så fald også vil være risiko for optrapning mv. af konflikten.

Det er endvidere ikke en betingelse for, at bestemmelsen kan anvendes, at der er anvendt skydevåben mv. ved *den enkelte lovovertrædelse*, som begås med baggrund i et verserende opgør omfattet af bestemmelsen. F.eks. vil også et drab begået ved slag, spark eller brug af andre redskaber være omfattet af bestemmelsen, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldte.

Det er en betingelse for at anvende bestemmelsen om forhøjet/skærpet straf, at den pågældende lovovertrædelse, har »baggrund i« et opgør, »som foregår«.

Det er således en betingelse, at et gensidigt opgør er i gang på det tidspunkt, hvor den pågældende kriminalitet begås. Afgørelsen af, om der foregik et opgør i bestemmelsens forstand på gerningstidspunktet, vil bero på en vurdering af de foreliggende oplysninger om omfanget og hyppigheden af gensidige angreb med baggrund i konflikten på det pågældende tidspunkt. F.eks. vil en voldshandling, som begås mod et medlem af en rivaliserende gruppe efter, at den gensidige konflikt er ophørt, ikke være omfattet af bestemmelsen, heller ikke selv om forbrydelsen eventuelt begås med et hævnmotiv i forhold til tidligere forbrydelser, der blev begået, mens konflikten var i gang, og selv om forbrydelsen således kan skabe risiko for, at den gensidige konflikt blusser op igen. Ved denne afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde er der lagt vægt på, at det må anses for særlig strafværdigt at deltage i en gensidig væbnet konflikt af den omhandlede karakter. Der vil efter omstændighederne kunne blive tale om at straffe for forsøg, jf. straffelovens § 21, hvis det må antages, at den pågældende havde forsat til at deltage i en verserende konflikt.

Herudover er det en betingelse, at det angreb mv., som foretages, har *baggrund* i opgøret. Heri ligger, at det skal kunne lægges til grund, at den pågældende lovovertrædelse helt eller delvis har været motiveret af at ville deltage i eller reagere på den igangværende konflikt. Det er uden betydning, om der tillige er andre motiver for angrebet, herunder f.eks. personlige uoverensstemmelser, hævn for tidligere krænkelse, fornærmelser eller lignende.

Hvis f.eks. en person med tilknytning til en af de stridende grupper får en udenforstående til som led i opgøret at begå en af de omfattede forbrydelser mod en person, der tilhører en rivaliserende, vil bagmanden kunne straffes i medfør af den foreslåede bestemmelse, jf. straffelovens § 23 om strafbar medvirken, mens den udenforstående gerningsmands handling vil være omfattet, hvis den pågældende har haft det fornødne forsat til, at forbrydelsen har baggrund i bandeopgøret.

Bestemmelsen kan også omfatte lovovertrædelser, der begås over for andre personer end dem, der tilhører eller har tilknytning til en gruppe, der er involveret i opgøret, f.eks. hvis der i forbindelse med politiets arrestation af gerningsmanden til en forbrydelse, der er begået som led i et gensidigt opgør som nævnt i bestemmelsen, udøves vold mod en politibetjent for at få denne til at undlade at gennemføre arrestationen, eller hvis der fremsættes trusler mod et vidne til et angreb, der er foretaget som led i opgøret. Angreb, hvor gerningsmanden fejlagtigt troede, at offeret havde tilknytning til en rivaliserende gruppe, vil også kunne være omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det forudsættes, at strafudmålingsniveauet i sager omfattet af bestemmelsen som udgangspunkt *fordobles i forhold til den straf, der i dag ville blive fastsat af domstolene*. I tilfælde, hvor domstolene i dag ville udmåle en straf på fængsel i 1 år og 6 måneder - f.eks. i en sag om grov vold - er det således forudsat, at der fremover som udgangspunkt fastsættes en straf på fængsel i 3 år. I tilfælde, hvor domstolene i dag ville udmåle en straf på mere end 10 års fængsel - f.eks. i en drabssag - er det forudsat, at der fremover som udgangspunkt straffes med fængsel på livstid. Det er forudsat, at fordoblingen sker i forhold til den konkrete straf, der ville være blevet udmålt i den enkelte sag.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde, og straffelovens almindelige regler om straffens fastsættelse mv. vil fortsat finde anvendelse i sager omfattet af den foreslåede bestemmelse. Det gælder bl.a. straffelovens § 81 om skærpende omstændigheder, § 82 om formildende omstændigheder og § 83 om fastsættelse af straffen under den angivne strafferamme eller strafbortfald.

Endvidere vil de øvrige almindelige regler i straffeloven om bl.a. strafbarhedsbetingelser og straffe mv. finde uændret anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 114, stk. 1, nr. 6)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ophævelse af våbenlovens § 10, stk. 2 (forslagets § 3, nr. 1).

Til nr. 4 (§ 114 a, nr. 1, 4, 5 og 6)

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, vil blive delt op på de foreslåede bestemmelser i straffelovens § 192 a, stk. 1 og 2 (forslagets § 1, nr. 6). Alle overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder vil herefter som udgangspunkt kunne være omfattet af den særlige straffebestemmelse i straffelovens § 114 a. Forholdet skal dog samtidig som hidtil kunne henføres under en af de konventioner, som er omfattet af straffelovens § 114 a, nr. 1, 4, 5 og 6.

Til nr. 5 (§ 119, stk. 3)

Strafferammen i straffelovens § 119, stk. 3, foreslås ændret fra bøde eller fængsel indtil 6 måneder til bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Det er hensigten med den forhøjede strafferamme, at det skal være muligt at tage højde for de groveste tilfælde af overtrædelser af straffelovens § 119, stk. 3, ved udmålingen af straffen i retspraksis. Som eksempel kan nævnes vejblokader, der er sat op for at forhindre politi og brandvæsen mv. i at nå frem til nødlidende, eller tilfælde, hvor man forsøger at forhindre politiet i at foretage en ransagning af et sted, hvor der er mistanke om, at der opbevares våben.

Det er derimod ikke hensigten, at straffen i mindre grove tilfælde skal forhøjes i forhold til i dag.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (§ 192 a)

Bestemmelsen i straffelovens § 192 a, stk. 1, vil omfatte det tilfælde, hvor der foretages en overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ved under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængeligt sted at besidde, bære eller anvende skydevåben med tilhørende ammunition eller andre våben eller eksplosivstoffer, når våbnet eller eksplosivstofferne på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Hvorvidt lovovertrædelsen med skydevåben sker under særlig skærpende omstændigheder, afhænger bl.a. af det pågældende skydevåbens farlighed, hvilket som hidtil fastlægges med udgangspunkt i våbenlovgivningens regulering af skydevåben, som er baseret på en generel vurdering af våbnenes farlighed. Det er således forudsat, at besiddelse mv. af skydevåben på offentligt tilgængeligt sted vil være omfattet af stk. 1, medmindre der er tale om skydevåben, som det alene er forbudt at besidde for personer under 18 år, jf. våbenlovens § 1, stk. 2, litra a, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt. (som udgangspunkt luft- og fjederbøsser, bortset fra armbrøster og slangebøsser).

Udgangspunktet vil således være, at besiddelse mv. af skydevåben, der er omfattet af det generelle forbud i våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 1, vil være omfattet af forslaget til straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1. Det er forudsat, at dette gælder uanset, om det pågældende skydevåben er i samlet eller adskilt stand, hvis de adskilte dele hurtigt og enkelt kan samles til et funktionsdygtigt skydevåben.

»Skydevåben« omfattet af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, vil både kunne omfatte skydevåben, der er omfattet af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1 (f.eks. pistoler), og skydevåben, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, som i dag er omfattet af bestemmelsen i straffelovens § 192 a, stk. 2 (f.eks. maskinpistoler).

Udtrykket »med tilhørende ammunition« indebærer ligesom efter gældende ret ikke et krav om, at skydevåbnet er skarpladt, men den, der er i besiddelse mv. af skydevåbnet, skal samtidig være i besiddelse af ammunition på sin person, i en medbragt taske, i det køretøj, hvori den pågældende antræffes, eller på anden lignende lettilgængelig måde.

Der vil kunne forekomme tilfælde, hvor besiddelse mv. af de omhandlede skydevåben på offentligt tilgængeligt sted - uanset våbnets karakter - sker under ikke særlig skærpende omstændigheder, således at det konkrete forhold ikke skal henføres under bestemmelsen i stk. 1. Det samme gælder efter den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, og der tilsigtes ingen ændringer heri, jf. således pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 2, omfatter endvidere besiddelse mv. af andre våben end skydevåben, der på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade. Våbentyperne, der hermed sigtes til, er de samme, som er omfattet af den gældende bestemmelse i § 192 a, stk. 2, om bl.a. våben af særdeles farlig karakter (bortset fra skydevåben), som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, der som nævnt ovenfor vil være omfattet af begrebet »skydevåben«. Det vil således typisk være våben, som har karakter af egentligt krigsmateriel, og som ikke lovligt kan besiddes af andre end militæret, herunder hjemmeværnet. Som eksempler kan nævnes panserværnsraketter, morterer, håndgranater, bomber og miner.

Eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, kan efter omstændighederne også være omfattet af bestemmelsen i stk. 1, nr. 2. Der sigtes hermed til de samme typer eksplosivstoffer, der i dag er omfattet af den gældende bestemmelse i § 192 a, stk. 2. Eksplosivstoffer vil således kunne være omfattet, hvis der er tale om stoffer i en sådan mængde og af en sådan farlighed, at det vil kunne bruges til at forvolde betydelig skade.

Begrebet »offentligt tilgængeligt sted« skal ligesom efter gældende ret forstås som steder, hvortil der er almindelig adgang, herunder veje,

parker, offentlige transportmidler, restauranter, forlystelsessteder og offentlige kontorer. Besiddelse mv. af skydevåben i en bil, som befinder sig på et offentligt tilgængeligt sted, er også omfattet af begrebet.

Lovovertrædelser omfattet af stk. 1 vil have en særlig strafferamme på fængsel fra 1 år indtil 6 år. For lovovertrædelser, der er omfattet af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 1, (om skydevåben på offentligt tilgængeligt sted) indebærer dette både en væsentlig forhøjelse af strafferammen fra fængsel i indtil 4 år til fængsel indtil 6 år og indførelse af en minimumsstraf på fængsel i 1 år. For lovovertrædelser, der er omfattet af den gældende bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, vil stk. 1 alene indebære, at der indføres en minimumsstraf på fængsel i 1 år, idet der allerede i dag er en strafferamme på fængsel indtil 6 år for lovovertrædelser omfattet af den gældende § 192 a, stk. 2.

Med bestemmelsen i stk. 1 lægges der op til en væsentlig skærpelse af straffen for besiddelse mv. på offentligt tilgængeligt sted af skydevåben med tilhørende ammunition eller andre våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, under særlig skærpende omstændigheder.

Det forudsættes, at straffen for ulovlig besiddelse mv. af skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted som udgangspunkt mindst fordobles i forhold til i dag. For ulovlig besiddelse mv. af skydevåben, der ikke på grund af sin særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, (f.eks. enkeltskudsvåben), vil det sige mindst 1 års fængsel. Også i gentagelsestilfælde forudsættes der at ske en fordobling af straffen. Det betyder, at straffen i gentagelsestilfælde som udgangspunkt forudsættes fastsat fra fængsel i 1 år og 4 måneder til fængsel i 1 år og 8 måneder.

Det forudsættes endvidere, at straffen for ulovlig besiddelse mv. af skydevåben med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted, der på grund af sin særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade (f.eks. maskinpistoler) som udgangspunkt fordobles i forhold til i dag. Det betyder, at straffen for sådanne førstegangsovertrædelser forudsættes fastsat fra fængsel i mindst 1 år og 8 måneder til fængsel i 2 år. Det samme gælder andre våben end særdeles farligt skydevåben (f.eks. håndgranater) eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Bestemmelsen i stk. 2 vil omfatte alle overtrædelser af våbenlovgivningen, der begås under særlig skærpende omstændigheder, og som ikke vil være omfattet af det foreslåede stk. 1 om besiddelse af skydevåben mv. med tilhørende ammunition på offentligt tilgængeligt sted.

Bestemmelsen i stk. 2 forudsættes således som udgangspunkt at omfatte overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår skydevåben afgrænset på samme måde som i stk. 1, når overtrædelsen sker på offentligt tilgængeligt sted uden tilhørende ammunition. På samme måde som nævnt ovenfor vil gerningen kunne begås under konkrete omstændigheder, hvor besiddelsen mv. af skydevåbnet på offentligt tilgængeligt sted ikke kan anses for at være sket under særlig skærpende omstændigheder, og i så fald vil handlingen ikke være omfattet af stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 2 vil endvidere omfatte ulovlig besiddelse mv. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder under særlig skærpende omstændigheder. Bestemmelsen vil således omfatte de overtrædelser af våbenlovgivningen med skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, som i dag er omfattet af våbenlovens § 10, stk. 2.

Ulovlig besiddelse mv. af skydevåben på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder vil ikke altid udgøre særlig skærpende omstændigheder. Det er forudsat, at personer uden kriminel baggrund i øvrigt, som f.eks. har arvet et skydevåben og igennem en årrække i strid med våbenlovgivningen har haft våbnet liggende ubenyttet (måske glemt) på bopælen, ikke vil være omfattet af bestemmelsen. Det samme gælder for personer uden kriminel baggrund i øvrigt, der har våbentil-

ladelse eller jagttegn, og blot har glemt at forny våbentilladelsen eller jagttegnet inden for de relevante frister. Sådanne overtrædelser vil i givet fald være omfattet af våbenlovens § 10, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 vil - i lighed med, hvad der i dag følger af den gældende bestemmelse i § 192 a, stk. 2 - også omfatte overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder i tilfælde, hvor lovovertrædelsen angår *andre våben (end skydevåben) eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter* er egnet til at forvolde betydelig skade. De særdeles farlige våben og eksplosivstoffer, der er omfattet af den gældende straffelovs § 192 a, stk. 2, vil således være omfattet af den foreslåede stk. 2, hvis de ikke er omfattet af den foreslåede bestemmelse i stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 2 vil også kunne omfatte overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, der angår andre våben end skydevåben eller særdeles farlige våben eller eksplosivstoffer. Efter omstændighederne vil f.eks. springknive, springstiletter, faldknive og faldstiletter efter våbenbekendtgørelsens § 14, stk. 1, nr. 3 og 4, kunne være omfattet.

Ved vurderingen af, om der foreligger særlig skærpende omstændigheder, bør der først og fremmest bl.a. lægges vægt på våbnets farlighed. Dette bør fastlægges med udgangspunkt i våbenlovgivningens regulering af våbnet, som er baseret på en generel vurdering af våbnenes farlighed. Herudover vil der bl.a. kunne lægges vægt på, hvilken mængde der f.eks. indføres, besiddes eller overdrages, herunder om der er tale om en mere systematisk overtrædelse af våbenlovgivningen, hvor forholdet har karakter af et illegalt erhverv, om våben eller eksplosivstoffer opbevares eller anvendes under sådanne forhold, at der er en nærliggende risiko for, at de vil blive anvendt, herunder i voldelige opgør mv., om våben eller eksplosivstoffer er skaffet illegalt, om våben eller eksplosivstoffer bæres i forbindelse med indbrud eller brugstyveri, og om gerningsmanden tidligere har begået tilsvarende lovovertrædelser.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer en betydelig forhøjelse af strafferammen for overtrædelser af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder, idet strafferammen for besiddelse mv. af skydevåben, der tidligere ville være omfattet af våbenlovens § 10, stk. 2, forhøjes fra fængsel indtil 2 år til fængsel indtil 6 år, ligesom strafferammen for besiddelse mv. af skydevåben omfattet af straffelovens § 192 a, stk. 1, forhøjes fra fængsel indtil 4 år til fængsel indtil 6 år. Strafferammen forhøjes ikke for overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter indebærer en betydelig fare, idet der allerede i dag er fastsat en strafferamme på fængsel indtil 6 år for sådanne våbenlovsovertrædelser, jf. straffelovens § 192 a, stk. 2.

Straffen for overtrædelser af våbenlovgivningen, der angår skydevåben, og som vil være omfattet af stk. 2, forudsættes *fordoblet i forhold til i dag*. Det gælder både for besiddelse af skydevåben på offentligt tilgængelige steder (uden ammunition), besiddelse af skydevåben med eller uden ammunition på bopælen og andre ikke offentligt tilgængelige steder samt andre våben end skydevåben og eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade. Om de forudsatte straffniveauer henvises i øvrigt bl.a. til pkt. 3.2.4 og 3.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2. (Retsplejeloven)

Til nr. 1 (§ 762, stk. 2, nr. 2)

Det foreslås at ændre den gældende henvisning i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1, til straffelovens § 192 a, stk. 1, til straffelovens § 192 a, stk. 2, således at der kan ske varetægtsfængsling, hvis der foreligger en særligt bestyrket mistanke om en overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 192 a, stk. 2, der efter oplysningerne om

forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Den foreslåede adgang til retshåndhævelsesarrest i visse sager om ulovlig våbenbesiddelse mv. vil kunne anvendes i tilfælde, hvor det ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden konsekvens i retshåndhævelsen af hensyn til retsbevidstheden er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Der henvises i øvrigt til pkt. 6.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 769, stk. 2)

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse i retsplejelovens § 769 (nyt stk. 2), hvorefter en tiltalt kan varetægtsfængsles, når der er afsagt helt eller delvis fældende dom, hvorved den pågældende er idømt ubetinget fængsel i mere end 30 dage for en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at tiltalte ikke er på fri fod under hensyntagen til et gensidigt opgør, som på det tidspunkt, hvor afgørelsen om varetægtsfængsling træffes, foregår mellem grupper af personer, og hvor der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben, eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180, samt til, at den tiltalte har tilknytning til en af disse grupper.

Der foreslås en særlig adgang til at varetægtsfængsle en tiltalt i visse sager, hvor der er afsagt en helt eller delvis fældende dom, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve det, selv om dommen ikke er endelig.

Det er en betingelse for varetægtsfængsling efter den foreslåede bestemmelse, at den pågældende ved dommen er idømt ubetinget fængsel i mere end 30 dage. Strafferammen for den pådømte forbrydelse har ikke betydning.

Det er efter forslaget *ikke* en betingelse, at det pådømte forhold har baggrund i det gensidige voldelige opgør med brug af skydevåben mv.

Med »opgør« sigtes der til en konflikt mellem to (rivaliserende) parter af en betydelig intensitet, som gennem en vis periode giver sig udslag i angreb. Enkeltstående voldelige angreb eller lignende uden indbyrdes sammenhæng vil således ikke være tilstrækkeligt til at udgøre et opgør omfattet af den foreslåede bestemmelse.

Det er uden betydning for vurderingen af, om et opgør er omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvad der er årsagen til konflikten, og hvad konflikten drejer sig om.

Dernæst er det en betingelse, at opgøret mellem de pågældende grupper af personer er »gensidigt«. Den foreslåede bestemmelse vil således ikke finde anvendelse, hvis der er tale om, at én gruppe forfølger en anden gruppe ved (flere gange) at angribe den anden gruppe, der ikke går til modangreb med brug af strafbare midler.

Endvidere er det en betingelse, at det pågældende opgør finder sted mellem »grupper af personer«, det vil sige mere end én person på hver side i konflikten.

Som »grupper« anses ikke kun formaliserede grupper med en fast struktur og rollefordeling medlemmerne imellem, et fast tilholdssted og med fast navn eller lignende. Bestemmelsen omfatter også mere løse grupperinger, hvis gruppen dog virker med et fælles sigte eller mål og/eller har et fast reaktionsmønster i bestemte situationer, f.eks. at personerne i gruppen som regel bliver alarmeret og instrueret via telefon- eller sms-kæder i forbindelse med bestemte voldelige eller truende begivenheder, som indtræffer.

I det omfang der således foreligger et gensidigt opgør mellem grupper af personer, er det en betingelse for, at bestemmelsen kan finde anvendelse, at der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben,

eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begået brandstiftelse efter straffelovens § 180. Det forhold, at der flere gange som led i opgøret skal være anvendt skydevåben mv. indebærer, at et enkelt angreb ikke vil medføre, at bestemmelsen finder anvendelse, men der skal være tale om to eller flere tilfælde. Betingelsen om »flere gange« vil være opfyldt, uanset om der flere gange er anvendt skydevåben eller f.eks. eksplosivstoffer eller begge dele tilsammen.

De våbentyper, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 769, stk. 2, svarer til de våbentyper, der er omfattet af den foreslåede § 192 a, stk. 1, i straffeloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, jf. pkt. 3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det er ikke en betingelse, at de nævnte skydevåben mv. anvendes af begge eller alle grupper, der deltager i opgøret. Det vil efter forslaget være tilstrækkeligt, hvis blot en af grupperne gør brug af skydevåben mv., idet der i så fald også vil være risiko for optrapning mv. af konflikten.

Betingelsen om, at den tiltalte skal have »tilknytning til« en gruppe, som deltager i et verserende opgør, indebærer ikke, at der skal lægges vægt på formelt medlemskab eller lignende, men at den pågældende tager aktivt del i gruppens virke.

Efter den foreslåede bestemmelse er det en betingelse for varetægtsfængsling, at hensynet til retshåndhævelsen efter konkret vurdering skønnes at kræve, at den pågældende ikke er på fri fod efter den fældende dom. Hensynet til retshåndhævelsen skal vurderes under hensyntagen til den pågældendes tilknytning til en gruppe af personer, som deltager i et verserende voldeligt opgør af en sådan karakter (hvor der flere gange er anvendt skydevåben mv.), som kan true det normale samfundsliv for borgerne i de berørte områder eller bydele. Det ligger i bestemmelsen, at der med henblik på at fastholde en fornøden fasthed og konsekvens i retshåndhævelsen er behov for at varetægtsfængsle personer, som har aktiv tilknytning til grupper, der deltager i aktuelle væbnede konflikter af den omtalte ekstraordinære karakter, idet det vil kunne virke krænkende, at den pågældende er på fri fod, når der ved en fældende dom foreligger særlig bestyrket mistanke om, at den pågældende har begået kriminalitet af en sådan grovhed, som har kunnet medføre en ubetinget straf på mere end 30 dages fængsel. Det vil bero på en vurdering af de konkrete omstændigheder, om der eventuelt foreligger sådanne individuelle forhold, som kan medføre, at det trods det nævnte retshåndhævelseshensyn i det enkelte tilfælde ikke er påkrævet, at den pågældende varetægtsfængsles efter den fældende dom.

Hvis lovforslaget vedtages, forudsættes det, at den foreslåede bestemmelse om varetægtsfængsling efter dom finder tilsvarende anvendelse i forbindelse med sager, som fremmes til dom i tiltaltes fravær, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Desuden bør såvel retten som forsvareren orienteres forud for hovedforhandlingen, hvis anklagemyndigheden agter at begære varetægtsfængsling efter dom i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse.

Er den dømte varetægtsfængslet efter dommen i medfør af den foreslåede bestemmelse, følger det af retsplejelovens § 999, stk. 2 (som ikke foreslås ændret), at straffedommen skal fuldbyrdes, så snart det kan konstateres, at dommen er endelig.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 769, stk. 2, der bliver stk. 3)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til retsplejelovens § 769, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Ændringen indebærer, at spørgsmålet om den fortsatte anvendelse af varetægtsfængsling efter dom snarest skal forelægges for den overordnede ret, hvortil afgørelsen er indbragt.

Endvidere indebærer ændringen, at retsplejelovens § 765 (om mindre indgribende foranstaltninger end varetægtsfængsling) vil kunne finde anvendelse på sager omfattet af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 769, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 2. Bestemmelsen i retsplejelovens § 765 bør dog kun finde anvendelse på disse sager i helt ekstraordinære tilfælde.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3. (Våbenloven)

Til nr. 1 (§ 10, stk. 2)

Våbenlovens § 10, stk. 2, foreslås ophævet som følge af, at alle overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder foreslås omfattet af straffelovens § 192 a (se i øvrigt bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 2).

Våbenlovens § 10, stk. 3-5, bliver herefter stk. 2-4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4. (Lov om politiets virksomhed)

Til nr. 1 (§ 23, stk. 3)

Det foreslås, at justitsministerens bemyndigelse udvides, således at der kan fastsættes regler om, at overtrædelse af de i medfør af politilovens § 23, stk. 1 og 2, fastsatte regler eller overtrædelse eller manglende efterkommelse af påbud eller forbud udstedt i medfør af sådanne regler straffes med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder.

Formålet med den foreslåede ændring af politilovens § 23, stk. 3, er at skabe hjemmel for justitsministeren til at fastsætte regler i ordensbekendtgørelsen om, at overtrædelse af zoneforbud med en radius på 500 meter til personer, der udviser en særligt utryghedsskabende adfærd, kan straffes med fængsel.

Det vil være forudsat, at overtrædelse af et zoneforbud i førstegangstilfælde normalt straffes med 7 dages ubetinget fængsel.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og de angivne strafpositioner vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5. (Lov om fuldbyrdelse af straf m.v.)

Til nr. 1 (§ 10, nr. 2)

Efter forslaget skal hensynet til politiets forebyggende virksomhed ligeledes indgå som et moment ved afgørelsen af, om fuldbyrdelsen af en fængselsstraf eller en del af denne skal udsættes, jf. straff fuldbyrdeslovens § 10.

Med udtrykket »politiets forebyggende virksomhed« sigtes til politiets virke for at forebygge strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, jf. politilovens § 2, nr. 1 (som ikke foreslås ændret). Politidirektøren kan ved sin vurdering af, hvad hensynet til den forebyggende virksomhed kræver, dels lægge vægt på politiets vurdering af den dømtes recidivrisiko i sammenhæng med arten af den begåede kriminalitet, dels lægges vægt på, om den dømte på grundlag af politiets foreliggende oplysninger må antages at have en sådan tilknytning til en gruppe af personer, der udviser et adfærdsmønster præget af omfattende kriminalitet af voldelig karakter, at der er et væsentligt politimæssigt behov for, at den pågældende påbegynder afsoning af den idømte fængselsstraf uden at afvente behandlingen af en ansøgning om udsættelse af straff fuldbyrdelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 12, stk. 1)

Det foreslås at ændre straffuldbyrdsloven, således at der ikke er pligt til at tillægge en ansøgning om udsættelse af straffuldbyrdsen eller benådning opsættende virkning for fuldbyrdelsen af den idømte frihedsstraf, hvis politidirektøren har underrettet Kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder afsoning uden at afvente behandlingen af en sådan ansøgning.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at der tages hensyn til, at der i nogle tilfælde er et væsentligt politimæssigt behov for, at den pågældende påbegynder afsoning uden at afvente behandlingen af en ansøgning om udsættelse af straffuldbyrdsen eller benådning.

En ansøgning om udsættelse af straffuldbyrdsen eller benådning kan dog tillægges opsættende virkning, hvis det konkret skønnes absolut påkrævet under hensyntagen til de nærmere omstændigheder i sagen.

Med udtrykket »politiets forebyggende virksomhed« sigtes til politiets virke for at forebygge strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, jf. politilovens § 2, nr. 1 (som ikke foreslås ændret). Politidirektøren kan ved sin vurdering af, hvad hensynet til den forebyggende virksomhed kræver, dels lægge vægt på politiets vurdering af den dømtes recidivrisiko i sammenhæng med arten af den begåede kriminalitet, dels lægge vægt på, om den dømte på grundlag af politiets foreliggende oplysninger må antages at have en sådan tilknytning til en gruppe af personer, der udviser et adfærdsmønster præget af omfattende kriminalitet af voldelig karakter, at der er et væsentligt politimæssigt behov for, at den pågældende påbegynder afsoning af den idømte fængselsstraf uden at afvente behandlingen af en ansøgning om udsættelse af straffuldbyrdsen eller benådning.

En sådan underretning efter den foreslåede bestemmelse vil normalt blive givet samtidig med, at politidirektøren giver fuldbyrdelsesordre, jf. retsplejelovens § 997, stk. 1 (som ikke foreslås ændret).

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 78 a, stk. 3)

Det foreslås at ændre straffuldbyrdslovens § 78 a, stk. 3, således at en ansøgning om tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol ikke kan tillægges opsættende virkning for fuldbyrdelsen af den idømte frihedsstraf, hvis politidirektøren har underrettet Kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder afsoning uden at afvente behandlingen af en sådan ansøgning.

Tilladelse til at udstå straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol forudsætter efter de gældende regler, at der på baggrund af den dømtes ansøgning gennemføres en særlig visitationsprocedure, og der skal i tilknytning hertil bl.a. udarbejdes en egnethedsvurdering af den dømte. Der er således en nødvendig sagsbehandlingstid, før denne afsoningsform i givet fald kan iværksættes, og der går en vis tid, inden der kan tages stilling til en ansøgning om tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Er en ansøgning om tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol indgivet inden nærmere angivne frister, følger det af de gældende regler, at ansøgningen skal tillægges opsættende virkning.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at sikre, at der tages hensyn til, at der i nogle tilfælde er et væsentligt politimæssigt behov for, at den pågældende påbegynder afsoning af en idømt fængselsstraf uden at afvente den tidskrævende behandling af en ansøgning om tilladelse

til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Underretning efter den foreslåede bestemmelse vil normalt blive givet samtidig med, at politidirektøren giver fuldbyrdelsesordre, jf. retsplejelovens § 997, stk. 1 (som ikke foreslås ændret).

Konsekvensen af, at en ansøgning om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol ikke tillægges opsættende virkning, vil i praksis normalt være, at afsoningen vil være påbegyndt, inden der kan tages stilling til ansøgningen, jf. pkt. 5.5.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger om etablering af en særlig hasteprocedure. Der vil herefter ikke være mulighed for at iværksætte denne afsoningsform, idet den ikke kan benyttes alene for en del af straffen. Kriminalforsorgen vil derfor i givet fald ikke behandle en ansøgning om strafudståelse på bopælen, hvis Kriminalforsorgen skønner, at ansøgningen ikke vil kunne færdigbehandles, før afsoningen er påbegyndt.

Med udtrykket »politiets forebyggende virksomhed« sigtes til politiets virke for at forebygge strafbare forhold, forstyrrelse af den offentlige fred og orden samt fare for enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, jf. politilovens § 2, nr. 1 (som ikke foreslås ændret). Politidirektøren kan ved sin vurdering af, hvad hensynet til den forebyggende virksomhed kræver, dels lægge vægt på politiets vurdering af den dømtes recidivrisiko i sammenhæng med arten af den begåede kriminalitet, dels lægge vægt på, om den dømte på grundlag af politiets foreliggende oplysninger må antages at have en sådan tilknytning til en gruppe af personer, der udviser et adfærdsmønster præget af omfattende kriminalitet af voldelig karakter, at der er et væsentligt politimæssigt behov for, at den pågældende påbegynder afsoning af den idømte fængselsstraf uden at afvente behandlingen af en ansøgning om tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4 (§ 78 b, stk. 2)

Efter den gældende bestemmelse i straffuldbyrdslovens § 78 b, stk. 2, skal tilladelse til afsoning på bopælen under intensiv overvågning og kontrol (elektronisk fodlænke) nægtes, hvis denne fuldbyrdelsesform som følge af den dømtes forhold ikke findes hensigtsmæssig. Det foreslås at lovfæste, at dette bl.a. omfatter tilfælde, hvor der er grund til at antage, at den dømte ikke vil overholde de vilkår, som gælder for fuldbyrdelse på bopælen, jf. herved lovens § 78 c (som ikke foreslås ændret) (lovforslagets § 5, nr. 4).

Det forudsættes, at Kriminalforsorgen ved vurderingen af faren for, at den dømte vil begå ny kriminalitet, ikke alene inddrager den begåede kriminalitet, den dømtes relevante tidligere forstraffe og erfaringer fra eventuelle tidligere strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, men bl.a. også kan lægge vægt på oplysninger, som politiet måtte fremkomme med angående den pågældendes tilhørsforhold til grupper af personer, der udviser et adfærdsmønster præget af omfattende kriminalitet.

Den foreslåede bestemmelse vil i forhold til dømte med formodet tilhørsforhold til grupper af personer, der udviser et adfærdsmønster præget af omfattende kriminalitet, kun have reel praktisk betydning i tilfælde, hvor politiet ikke har fundet grundlag for i medfør af den foreslåede bestemmelse i straffuldbyrdslovens § 78 a, stk. 3, 3. pkt. (lovforslagets § 5, nr. 3), at underrette Kriminalforsorgen om, at en ansøgning om tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol ikke bør tillægges opsættende virkning, men hvor man i mellemtiden har fået nye oplysninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.3.2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6. (Forvaltningsloven)**Til nr. 1 (§ 9, stk. 4, nr. 3)**

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til forvaltningslovens § 9, stk. 4, nr. 5, jf. lovforslagets § 6, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2 (§ 9, stk. 4, nr. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget til forvaltningslovens § 9, stk. 4, nr. 5, jf. lovforslagets § 6, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3 (§ 9, stk. 4, nr. 5)

Den foreslåede bestemmelse medfører, at hjemlen til at afskære partens ret til aktindsigt i visse sager i forbindelse med fuldbyrdelse af fængselsstraf og forvaring (sager om iværksættelse, udsættelse, benådning samt fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol) udvides til også at omfatte oplysninger i sådanne sager, der er indhentet for at belyse hensynet til politiets forebyggende virksomhed som nævnt i lov om fuldbyrdelse af straf m.v. § 10, nr. 2, § 12, stk. 1, og § 78 a, stk. 3.

For så vidt angår den nærmere afgrænsning af de typer af sager om straffuldbyrdelsens iværksættelse, udsættelse og benådning samt fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol, hvor retten til aktindsigt begrænses, jf. lovforslagets § 6, nr. 3, kan navnlig nævnes afgørelser om 1) at nægte udsættelse af straffuldbyrdelsen, hvis politidirektøren har underrettet Kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed taler herfor (lovforslagets § 5, nr. 1), 2) ikke at tillægge en ansøgning om udsættelse opsættende virkning, hvis politidirektøren har underrettet Kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbyrdelsen uden at afvente behandlingen af en sådan ansøgning (lovforslagets § 5, nr. 2), og 3) ikke at tillægge en ansøgning om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol opsættende virkning, hvis politidirektøren har underrettet Kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbyrdelsen uden at afvente behandlingen af en sådan ansøgning (lovforslagets § 5, nr. 3). Opregningen af afgørelser omfattet af den foreslåede bestemmelse kan ikke anses for udtømmende.

Om den nærmere begrundelse for den foreslåede bestemmelse henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 5.4.2.

Som efter den gældende bestemmelse i forvaltningslovens § 9, stk. 4, medfører forslaget, at en anmodning om aktindsigt kan afslås alene med henvisning til den foreslåede bestemmelse, og yderligere begrundelse for afslaget på aktindsigt er således ikke nødvendig, jf. nedenfor.

Der vil efter omstændighederne kunne gives aktindsigt i de pågældende oplysninger i de opregnede sager, i det omfang hverken private eller offentlige interesser taler imod (meroffentlighedsprincippet).

Med forslagens § 6, nr. 3, gøres ingen ændring i offentlighedslovens regler. For så vidt angår anmodning om aktindsigt fra andre end sagens parter gælder således offentlighedslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., uændret. Efter denne bestemmelse omfatter offentlighedsloven ikke sager inden for strafferetsplejen. Det indebærer bl.a., at der ikke er ret til aktindsigt efter offentlighedsloven i konkrete sager om straffuldbyrdelse og varetagtsfængsling.

Endvidere vil de pågældende afgørelser ikke være omfattet af reglerne i persondatalovens kapitel 9 om den registreredes indsigtsret som følge af, at oplysningerne vil være undtaget fra aktindsigt efter offentlighedslovens § 2, stk. 1, 1. pkt., jf. persondatalovens § 32, stk. 2.

Forvaltningslovens kapitel 5 indeholder bl.a. en række bestemmelser, hvorefter en myndighed ikke kan træffe afgørelse i en sag, før myndigheden har foretaget partshøring. Efter forvaltningslovens § 19, stk. 2, nr. 4, skal der dog ikke ske partshøring, hvis parten ikke har ret til partsaktindsigt med hensyn til de pågældende oplysninger. Når adgangen til partsaktindsigt afskæres i afgørelser af den nævnte karakter, indebærer det derfor også, at der i sådanne sager ikke vil være krav om, at der foretages partshøring efter forvaltningslovens § 19, inden der træffes afgørelse i sagen.

Forvaltningslovens kapitel 6 indeholder en række bestemmelser, hvorefter en afgørelse skal være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Efter forvaltningslovens § 24, stk. 3, gælder § 24, stk. 1, 2. pkt. (om at begrundelsen tillige skal angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen, hvis afgørelsen beror på et administrativt skøn), og stk. 2 (om at begrundelsen om fornødent skal indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen), ikke i sager, der er nævnt i § 9, stk. 4. Begrundelsen for afgørelser i sager, der efter forvaltningslovens § 9, stk. 4, er undtaget fra aktindsigt, skal dermed alene indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt. Herved sikres det, at den dømte ikke gennem begrundelsen for den pågældende afgørelse kan få kendskab til de oplysninger, som ligger til grund for sagen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.4.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Til § 7. (Ikrafttræden)

Det foreslås, at loven træder i kraft den 15. juni 2009.

Det foreslås endvidere, at lov om fuldbyrdelse af straf m.v. § 10, nr. 2, § 12, stk. 1 og § 78 a, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1-3, finder anvendelse på personer, der idømmes fængselsstraf efter den 15. juni 2009. Lov om fuldbyrdelse af straf m.v. § 78 b, stk. 2, som affattet ved lovforslagets § 5, nr. 4, er ikke omfattet af den særlige ikrafttrædelsesbestemmelse i lovforslagets § 7, stk. 2, da der alene er tale om en lovfæstelse af, hvad der følger af gældende ret.

Endelig foreslås det, at forvaltningslovens § 9, stk. 4, nr. 5, som affattet ved lovforslagets § 6, nr. 3, gælder dokumenter, der udarbejdes efter lovens ikrafttræden. Til § 8. (Færøerne og Grønland)

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighed og indebærer, at lovens §§ 1-5 som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovens §§ 1, 4 og 5 kan dog sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Endvidere kan lovens § 4 sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Endelig gælder lovens § 6 ikke for sager om færøske eller grønlandske anliggender, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for sådanne sager med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. Dette gælder dog kun for sager, der er eller har været under behandling af rigsmyndighederne.

Bilag 1*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I straffeloven, jf. lovekendtgørelse nr. 1068 af 6. november 2008, som ændret ved § 7 i lov nr. 1404 af 27. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 57. Retten kan som vilkår for udsættelsen bestemme, at den dømte i hele prøvetiden eller en del af denne skal undergives tilsyn. Endvidere kan retten fastsætte andre vilkår, som findes formålstjenlige, herunder at den dømte 1)-8) [udeladt]

9) efter kommunens afgørelse undergives foranstaltninger efter § 40 i lov om social service, eventuelt af nærmere angiven art, og efterkommer de forskrifter, kommunen meddeler den pågældende,

§ 81. Det skal ved straffens fastsættelse i almindelighed indgå som skærpende omstændighed, 1)-12) [udeladt]

1. I § 57, nr. 9, ændres »§ 40 i lov om social service« til: »§ 52 i lov om social service«.

2. Efter § 81 indsættes: »§ 81 a. Den straf, der er foreskrevet i denne lovs §§ 119, 123 og 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, og § 252, stk. 1, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør, som foregår mellem grupper af personer, og hvor der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben, eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begået brandstiftelse omfattet af denne lovs § 180.

Stk. 2. Ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af denne lovs § 180, § 183, stk. 2, og § 237 skal det i almindelighed indgå som en særdeles skærpende omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i et gensidigt opgør som nævnt i stk. 1.«

§ 114. For terrorisme straffes med fængsel indtil på livstid den, som med forsæt til at skræmme en befolkning i alvorlig grad eller uretmæssigt at tvinge danske eller udenlandske offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage eller undlade at foretage en handling eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer begår en eller flere af følgende handlinger, når handlingen i kraft af sin karakter eller den sammenhæng, hvori den begås, kan tilføje et land eller en international organisation alvorlig skade: 1)-5) [udeladt]

6) Grove våbenlovsovertrædelser efter straffelovens § 192 a eller lov om våben og eksplosivstoffer § 10, stk. 2.7)-8) [udeladt]

3. § 114, stk. 1, nr. 6, affattes således: »6) Overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder efter § 192 a.«

§ 114 a. Begås en af de i nr. 1-6 nævnte handlinger, uden at forholdet omfattes af § 114, kan straffen overstige den højeste for lovovertrædelsen foreskrevne straf med indtil det halve. Hvis den højeste straf, der er foreskrevet for den pågældende handling, er mindre end 4 års fængsel, kan straffen dog stige til fængsel indtil 6 år.

1) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 192 a, stk. 2, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, 250, § 252, stk. 1, § 266, § 288 eller § 291, stk. 1 eller 2, når handlingen er omfattet af artikel 1 i konventionen af 16. december 1970 om bekæmpelse af ulovlig bemægtilgelse af luftfartøjer, artikel 1 i konventionen af 23. september 1971 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod den civile luftfarts sikkerhed eller artikel II i protokollen af 24. februar 1988 til bekæmpelse af ulovlige voldshandlinger i lufthavne, der betjener den internationale civile luftfart.2)-3) [udeladt]

4) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 186, stk. 1, §§ 192 a, stk. 2, 192 b, 237, 244, 245, 246, 260, 266, 276, 278, 279 a, 281, 288 eller § 291, stk. 2, når handlingen er omfattet af artikel 7 i IAEA-konventionen (Det Internationale Atomenergiagenturs konvention) af 26. oktober 1979 om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.

4.I § 114 a, nr. 1, 4, 5 og 6, ændres »§ 192 a, stk. 2,« til: »§ 192 a,«.

4.I § 114 a, nr. 1, 4, 5 og 6, ændres »§ 192 a, stk. 2,« til: »§ 192 a,«.

5) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 192 a, stk. 2, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, § 252, stk. 1, §§ 260, 266, 288 eller § 291, stk. 1 eller 2, når handlingen er omfattet af artikel 3 i konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden eller artikel 2 i protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen.

4.I § 114 a, nr. 1, 4, 5 og 6, ændres »§ 192 a, stk. 2,« til: »§ 192 a,«.

6) Overtrædelse af § 180, § 181, stk. 1, § 183, stk. 1 eller 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 192 a, stk. 2, § 193, stk. 1, §§ 237, 244, 245, 246, 250, § 252, stk. 1, § 266 eller § 291, stk. 2, når handlingen er omfattet af artikel 2 i den internationale konvention af 15. december 1997 til bekæmpelse af terrorbombninger.

4.I § 114 a, nr. 1, 4, 5 og 6, ændres »§ 192 a, stk. 2,« til: »§ 192 a,«.

§ 119. Den, som med vold eller trussel om vold overfalder nogen, hvem det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv, under udførelsen af tjenesten eller hvervet eller i anledning af samme, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling, straffes med bøde eller fængsel indtil 8 år.

Stk. 2. På samme måde straffes den, som, uden at forholdet falder ind under stk. 1, fremsætter trusler om vold, om frihedsberøvelse eller om sigtelse for strafbart eller ærerørigt forhold mod nogen, der af det offentlige er tillagt domsmyndighed eller myndighed til at træffe afgørelse vedrørende retsforhold eller vedrørende håndhævelse af statens straffemyndighed, i anledning af udførelsen af tjenesten eller hvervet, eller som på lige måde søger at hindre en sådan person i at foretage en lovlig tjenestehandling eller at tvinge ham til at foretage en tjenestehandling.

Stk. 3. Lægger nogen ellers de nævnte personer hindringer i vejen for udførelsen af deres tjeneste eller hverv, straffes han med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

5. I § 119, stk. 3, ændres »6 måneder« til: »1 år og 6 måneder«.

6. § 192 a affattes således:

§ 192 a. Den, som besidder, bærer eller anvender skydevåben i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder, straffes med fængsel indtil 4 år, når overtrædelsen sker på offentligt tilgængeligt sted.

»§ 192 a. Med fængsel fra 1 år indtil 6 år straffes den, der overtræder lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ved under særlig skærpende omstændigheder på offentligt tilgængeligt sted at besidde, bære eller anvende 1) skydevåben med tilhørende ammunition eller 2) andre våben eller eksplosivstoffer, når våbnet eller eksplosivstofferne på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Stk. 2. Den, som i strid med lovgivningen om våben og eksplosivstoffer indfører, udfører, transporterer, erhverver, overdrager, besidder, bærer, anvender, tilvirker, udvikler eller med henblik på udvikling forsker i våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, straffes med fængsel indtil 6 år.

Stk. 2. Den, der i øvrigt overtræder lovgivningen om våben og eksplosivstoffer under særlig skærpende omstændigheder, straffes med fængsel indtil 6 år.

§ 2

I retsplejeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1069 af 6. november 2008, som ændret senest ved lov nr. 187 af 18. marts 2009, foretages følgende ændringer:

§ 762. En sigtet kan varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at han har begået en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, såfremt lovovertrædelsen efter loven kan medføre fængsel i 1 år og 6 måneder eller derover, og

1) der efter det om sigtedes forhold oplyste er bestemte grunde til at antage, at han vil unddrage sig forfølgningen eller fuldbyrdelsen, eller

2) der efter det om sigtedes forhold oplyste er bestemte grunde til at frygte, at han på fri fod vil begå ny lovovertrædelse af den foran nævnte beskaffenhed, eller

3) der efter sagens omstændigheder er bestemte grunde til at antage, at sigtede vil vanskeliggøre forfølgningen i sagen, navnlig ved at fjerne spor eller advare eller påvirke andre.

Stk. 2. En sigtet kan endvidere varetægtsfængsles, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke om, at han har begået

1) en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, og som efter loven kan medføre fængsel i 6 år eller derover, og hensynet til retshåndhævelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod, eller

2) en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, § 123, § 134 a, § 192 a, stk. 1, § 218, stk. 1, § 222, §§ 224 eller 225, jf. § 218, stk. 1, eller § 222, § 235, stk. 1, §§ 244-246, § 250 eller § 252 eller en overtrædelse af straffelovens § 232 over for et barn under 15 år, såfremt lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

1. I § 762, stk. 2, nr. 2, ændres »§ 192 a, stk. 1« til: »§ 192 a, stk. 2«.

§ 769. Bestemmelse om varetægtsfængsling eller anden foranstaltning har kun virkning indtil sagens afgørelse i retten. På begæring træffer retten efter afgørelsen bestemmelse om, hvorvidt tiltalte under eventuel appel, eller indtil fuldbyrdelse kan iværksættes, skal varetægtsfængsles eller forblive varetægtsfængslet eller undergives foranstaltninger, der træder i stedet herfor. Ved bestemmelsen herom finder reglerne i §§ 762, 764-766 og 768 tilsvarende anvendelse, medmindre tiltalte erklærer sig indforstået med at forblive varetægtsfængslet eller undergivet anden foranstaltning. Har den pågældende inden sagens afgørelse i retten været varetægtsfængslet eller undergivet andre foranstaltninger, men finder retten ikke grundlag for fortsat anvendelse heraf, kan retten på anklagemyndighedens begæring bestemme, at varetægtsfængslingen eller foranstaltningen skal være i kraft, indtil afgørelse af varetægtsspørgsmålet foreligger fra den overordnede ret, hvortil sagen eller varetægtsspørgsmålet er indbragt.

2. I § 769 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Er der afsagt dom i sagen, hvorved den tiltalte er idømt ubetinget fængsel i mere end 30 dage for en lovovertrædelse, som er undergivet offentlig påtale, kan den tiltalte endvidere varetægtsfængsles, når hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at den tiltalte ikke er på fri fod, under hensyntagen til, at 1) der foregår et gensidigt opgør mellem grupper af personer, hvor der flere gange som led i opgøret enten er anvendt skydevåben, eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begået brandstiftelse omfattet af denne lovs § 180, og 2) den tiltalte har tilknytning til en af disse grupper.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

Stk. 2. Indbringes den afgørelse, der er truffet i sagen, for højere ret, og er der i medfør af stk. 1 truffet bestemmelse om anvendelse af varetægtsfængsling eller andre foranstaltninger efter afgørelsen, skal spørgsmålet om den fortsatte anvendelse heraf snarest forelægges for den overordnede ret, hvortil afgørelsen er indbragt. Ved denne rets behandling af spørgsmålet om varetægtsfængsling eller andre foranstaltninger finder reglerne i § 762, § 764, stk. 1, 3 og 4, §§ 765 og 766, § 767, stk. 1, 1.-4. pkt., og stk. 2 og 3, samt § 768 tilsvarende anvendelse.

3. § 769, stk. 2, der bliver stk. 3, affattes således: »Stk. 3. Indbringes den afgørelse, der er truffet i sagen, for højere ret, og er der i medfør af stk. 1 eller 2 truffet afgørelse om anvendelse af varetægtsfængsling eller andre foranstaltninger efter afgørelsen, skal spørgsmålet om den fortsatte anvendelse heraf snarest forelægges for den overordnede ret, hvortil afgørelsen er indbragt. Ved denne rets behandling af spørgsmålet om varetægtsfængsling eller andre foranstaltninger finder § 762, § 764, stk. 1, 3 og 4, §§ 765 og 766, § 767, stk. 1, 1.-4. pkt., og stk. 2 og 3, § 768 samt § 769, stk. 2 tilsvarende anvendelse.«

§ 3

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1316 af 26. november 2007, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 500 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

§ 10. Med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder §§ 1-2 a, 2 c, 2 d og § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 7, § 7 b, stk. 1, og § 7 c, stk. 1. På samme måde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed overtræder § 7 a, stk. 2.

Stk. 2. Består overtrædelsen i besiddelse af skydevåben under særlig skærpende omstændigheder, herunder gentagne tilfælde af besiddelse af skydevåben, er straffen fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. Overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med fængsel i indtil 2 år, under særlig formildende omstændigheder dog med bøde.

Stk. 4. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

1. § 10, stk. 2, ophæves. Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

§ 4

I lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed, som ændret ved § 19 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, foretages følgende ændring:

§ 23. Justitsministeren fastsætter regler om sikring af den offentlige orden samt beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed, forebyggelse af fare eller ulempe for færdslen, dyr på offentligt sted, offentlige anlæg, husnumre og opslag, erhvervsvirksomhed på veje, offentlige forlystelser, renholdelse af veje m.v.

Stk. 2. De i medfør af stk. 1 fastsatte bestemmelser kan indeholde regler om, at politidirektøren kan udstede midlertidige påbud eller forbud med henblik på at forebygge fare for den offentlige orden eller enkeltpersoners eller den offentlige sikkerhed.

Stk. 3. Det kan i regler fastsat i medfør af stk. 1 og 2 fastsættes, at overtrædelse af reglerne eller overtrædelse eller manglende efterkommelse af påbud eller forbud udstedt i medfør af sådanne regler straffes med bøde. Det kan endvidere fastsættes, at der ved overtrædelser begået af selskaber m.v. (juridiske personer) kan pålægges selskabet m.v. strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

1. I § 23, stk. 3, indsættes efter »med bøde«: »eller fængsel indtil 6 måneder«.

§ 5

I lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1337 af 3. december 2007, som ændret ved lov nr. 496 af 17. juni 2008, § 4 i lov nr. 500 af 17. juni 2008 og § 17 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, foretages følgende ændringer:

§ 10. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan bestemme, at fuldbyrdelsen af en fængselsstraf eller en del af denne skal udsættes, når

1) hensynet til den dømte, herunder dennes arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssige forhold taler herfor, og

2) hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod udsættelse af straffuldbyrdelsen.

1. I § 10, nr. 2, indsættes efter »retshåndhævelsen«: »eller hensynet til politiets forebyggende virksomhed«.

§ 12. Søger en dømt på fri fod rettidigt om udsættelse af straffuldbyrdelsen eller om benådning, skal straffuldbyrdelsen udsættes, indtil der er truffet afgørelse i sagen. Stk. 2. [udeladt]

2. I § 12, stk. 1, indsættes som 2. pkt.: »Det gælder dog ikke ved ansøgning om udsættelse eller benådning, hvis politidirektøren har underrettet kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbyrdelsen uden at afvente behandlingen af en sådan ansøgning.«

§ 78 a. Justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, kan efter ansøgning fra personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 3 måneder, meddele tilladelse til, at straffen udstås på bopælen under intensiv overvågning og kontrol efter reglerne i lovens §§ 78 b-78 f.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1 kan ikke meddeles personer, der er idømt fængselsstraf i indtil 14 dage for overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, medmindre straffen tillige er idømt for overtrædelse af anden lovgivning og den eller de skete overtrædelser af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer ikke har været af væsentlig betydning for straffens længde.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om den administrative behandling af ansøgninger om strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol. Justitsministeren kan i forbindelse hermed bestemme, at der kun tillægges ansøgninger indgivet inden udløbet af bestemte frister opsættende virkning, således at straffuldbyrdelsen udsættes.

3. I § 78 a, stk. 3, indsættes efter 2. pkt.: »En ansøgning kan dog ikke tillægges opsættende virkning, hvis politidirektøren har underrettet kriminalforsorgen om, at hensynet til politiets forebyggende virksomhed skønnes at kræve, at den dømte påbegynder straffuldbyrdelsen uden at afvente behandlingen af en sådan ansøgning.«

§ 78 b. Tilladelse til strafudståelse på bopælen under intensiv overvågning og kontrol kan meddeles, hvis

1) den dømtes boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelse på bopælen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol,

2) den dømtes beskæftigelsesforhold i form af arbejde, uddannelse el. lign. er af en sådan beskaffenhed, at straffuldbyrdelsen kan gennemføres under intensiv overvågning og kontrol,

3) den dømte, når denne tidligere har udstået straf af fængsel efter bestemmelserne i dette kapitel, ikke i et tidsrum af 2 år forud for idømmelsen af den straf, som ansøgningen vedrører, er idømt højere straf end bøde, og

4) personer, der har samme bopæl som den dømte, og som er over 18 år, meddeler samtykke til, at straffen kan fuldbyrdes på den fælles bopæl.

Stk. 2. Tilladelse til strafudståelse på bopælen nægtes meddelt, hvis denne fuldbyrdelsesform som følge af den dømtes forhold ikke findes hensigtsmæssig. Stk. 3 og 4. [udeladt]

4. I § 78 b, stk. 2, indsættes efter »hensigtsmæssig«: », herunder hvis der er grund til at antage, at den dømte ikke vil overholde de vilkår, som gælder for fuldbyrdelse på bopælen.«

§ 6

I forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007, foretages følgende ændringer:

§ 9. Den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. Begæringen skal angive den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med.

Stk. 2. Bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, begrænser ikke pligten til at give aktindsigt efter dette kapitel.

Stk. 3. Bestemmelserne i dette kapitel gælder ikke sager om strafferetlig forfølgning af lovovertrædelser, jfr. dog § 18.

Stk. 4. I forbindelse med varetægtsfængsling samt fuldbyrdelse af fængselsstraf og forvaring gælder bestemmelserne i dette kapitel endvidere ikke sager om

1) valg af varetægtsfængsel eller afsoningsinstitution, 2) overførelse til andet varetægtsfængsel eller anden afsoningsinstitution,

3) overførelse til anden afdeling i et varetægtsfængsel eller en afsoningsinstitution og

4) udelukkelse fra fællesskab.

1. I § 9, stk. 4, nr. 3, ændres »afsoningsinstitution og« til: »afsoningsinstitution,«.

2. I § 9, stk. 4, nr. 4, ændres »fællesskab.« til: »fællesskab og«.

3. I § 9, stk. 4, indsættes som nr. 5:

»5) straffuldbydelsens iværksættelse, udsættelse og benådning samt fuldbyrdelse af straf på bopælen under intensiv overvågning og kontrol for så vidt angår oplysninger, der er indhentet for at belyse hensynet til politiets forebyggende virksomhed som nævnt i lov om fuldbyrdelse af straf m.v. § 10, nr. 2, § 12, stk. 1, og § 78 a, stk. 3.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2009.

Stk. 2. Lov om fuldbyrdelse af straf m.v. § 10, nr. 2, § 12, stk. 1, og § 78 a, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 1-3 finder anvendelse på personer, der idømmes fængselsstraf efter den 15. juni 2009.

Stk. 3. Forvaltningslovens § 9, stk. 4, nr. 5, som affattet ved denne lovs § 6, nr. 3, gælder for dokumenter, der udarbejdes efter lovens ikrafttræden.

§ 8

Stk. 1. Lovens §§ 1-5 gælder ikke for Færøerne og Grønland, jfr. dog stk. 2 og 3. Lovens § 6 gælder ikke for sager om færøske eller grønlandske anliggender, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for sådanne sager med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger. Dette gælder dog kun for sager, der er eller har været under behandling af rigsmyndighederne.

Stk. 2. §§ 1, 4 og 5 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. § 4 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.